

Såsom prof på ännu större förändringar kunna anföras följande variationer, alla med ODDO och med kulor på korsarmarne.

C.a.

Ini kyrkan en vinkel, med spetsen vänd uppåt.

27. *Åts.* OI GA REX.

Fråns. TQILĀRT. — 3 ex. Jfr Cappe, Münzen der deutschen Kaiser und Könige des Mittelalters I. pl. III. fig. 2.

Ett mynt af denna varietet, men med inskriften läst som TIGARI (Tiguri) har i Berliner Blätter für Münz-, Siegel- und Wappenkunde, III. s. 34 (jfr pl. XXVI N:o 5 derstädes) blifvit fördt till kejsar Otto I och Zürich, hvaremot Köhne redan anmärkt, att denna stad å den sachsiska kejsartidens mynt heter Turecum, icke Tigurum. Pregeln är för öfrigt alldeles Otto-Adelheids-myntens och misstaget torde hafva vållats deraf att O mellan T och I, som förekommer å vårt ex. blifvit af stämpel-snidaren uteglömdt eller kanske snarare, då fig. visar mellan de två sistnämnda bokstäfverna ett temligen stort mellanrum, helt och hållet utplånadt.

28. *Åts.* Den vanliga inskriften bakvänd.

Fråns. GILĀRT.

29. Dylik, men med *frånsidans* R bakvändt.

C.b.

Ini kyrkan en fotangel med kula ytterst å hvarje arm.

30. *Åts.* -- GRĀ -- (R illa formadt, såsom på N:o 25).

Fråns. TGL....

31. *Åts.* † IGA † REX.

Fråns. TOLAR.. (R bakvändt).

De fem sista varieteterna torde vara de yngsta af de i fyndet representerade. Ordet Eilart har förmodligen tillkommit som en förenkling af Teilart, hvilket åter torde vara en något långt gången förvrängning af Atalhet.

De här under *A* upptagna mynten äro temligen sällsynta. De öfriga typerna, såsom varande idel imitationer, ega i och för sig mycket mindre intresse, men jag har ansett det nödigt att äfven för dem meddela detaljerade uppgifter, då man nyligen påstått, att »de ursprungliga Adelheids-mynten med *Atalhet* förekomma uti fynd, som blifvit nedgräfdade mellan 990 och 1000, men